

نماز امام زمان (ع) در شب جمعه

ذکر نمازهای مستحبه که در مفاتیح الجنان ذکر نشده است؛ ۱۸. نماز حضرت حجت در شب جمعه:

در نجم الثاقب از کتاب کنوز النجاح شیخ طبرسی نقل کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه حضرت صاحب الزمان علیه الصلوة والسلام که هر کس را بسوی حق تعالی حاجتی باشد پس باید که بعد از نصف شب جمعه غسل کند و بجای نماز خود رود و دو رکعت نماز گذارد در رکعت اول بخواند سوره حمد را و چون به اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ برسد صد مرتبه آن را مکرر کند و بعد از آنکه صد مرتبه تمام شود تتمه سوره حمد را بخواند و بعد از تمام شدن سوره حمد، سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ را یک مرتبه بخواند و رکوع و دو سجده بجا آورد و «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ» را هفت مرتبه در رکوع بگوید و «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ» را در هر یک از دو سجده هفت مرتبه بگوید و بعد از آن رکعت دویم را نیز مانند رکعت اول بجا آورد و بعد از تمام شدن نماز این دعا را بخواند پس بدرستی که حق تعالی البتّه حاجت او را برمی آورد هرگونه حاجتی که باشد مگر آنکه حاجت او در قطع کردن صله رحم باشد و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنَّ اطْعَمْتَ فَاَلْحَمْدُ لَكَ وَإِنْ عَصَيْتَكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ مِنْكَ الرُّوحُ وَمِنْكَ الْفَرْجُ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ
شَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَّرَ وَغَفَرَ اللَّهُمَّ إِنَّ كُنْتُ

عَصَيْتَكَ فَإِنِّي قَدْ اطْعَمْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الْإِيمَانُ بِكَ لَمْ أَخْذِكْ وَلَدَاؤُكُمْ لَمْ أَدْعُ لَكَ
شَرِيكَاً مَنَّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنَّا مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ

وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَابِرِهِ وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ عِبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ
وَلَكِنْ أَطَعْتُ هَوَايَ وَأَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَ

الْبَيَانُ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِدُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ لِي وَإِنْ تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

و بعد از آن تا نفس او وفا کند یا کریم یا کریم را مکرر بگوید و بعد از آن بگوید:

يَا آمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ ۚ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ أَسْتَلُّكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَخَوْفٍ كُلِّ شَيْءٍ
ۚ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

أَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَسَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَخَافَ وَلَا أَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ
ۚ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ قَدِيرٌ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَ

نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا كَافِي إِبْرَاهِيمَ مُرُودًا وَيَا كَافِي مُوسَى فِرْعَوْنَ أَسْتَلُّكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَكْفِينِي شَرَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ

به جای فلان بن فلان نام شخصی را که از ضرر او می ترسد و نام پدر او را بگوید و از حق تعالی طلب کند که ضرر او را دفع نماید و کفایت کند پس بدرستی که حق تعالی البته کفایت ضرر او خواهد کرد انشاءالله تعالی و بعد از آن به سجده رود و حاجت خود را مسئلت نماید و تضرع و زاری کند بسوی حق تعالی پس بدرستی که نیست مرد مؤمنی و نه زن مؤمنه ای که این نماز را بگذارد و این دعا را از روی اخلاص بخواند مگر آنکه گشوده می شود برای او درهای آسمان برای برآمدن حاجات او و دعای او مستجاب می گردد در همان وقت و در همان شب هرگونه حاجتی که باشد و این به سبب فضل و انعام حق تعالی است بر ما و بر مردمان

مؤلف گوید که نجل جلیل شیخ طبرسی رضی الدین حسن بن فضل نیز این نماز را در مکارم الا خلاق نقل کرده و در اول دعا بجای «اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ»، «إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ» ذکر کرده و بعد از «حَتَّى لَا أَخَافَ» کلمه «أَحَدًا» اضافه کرده و بعد از «فِرْعَوْنَ أَسْأَلُكَ» و بقیه مثل هم اند.